Ἔτος Ε'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 2 Ἰουλίου 1915. Ἀριθ. 237.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατὰ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὡρίσθη ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν τῶν Βουλευτῶν καὶ ἡ ἡμέρα τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, τὴν προσεχῆ Τρίτην, 7 Ἰουλίου, τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον ἀνοίγει τὰς πύλας αὐτοῦ, πρὸς τοὺς Πατέρας τοῦ Ἔθνους, τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ Λαοῦ τῆς τε Νέας καὶ Παλαιᾶς Ἑλλάδος. Καί τοι, δὲν γνωρίζομεν διατὶ, ὡρίσθη ἡ Τρίτη—ἡμέρα ἀποφρὰς—πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐν τούτοις εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ὅπως οἱ ἡμέτεροι Βουλευταὶ ἐργασθῶσι μετὰ ζήλου καὶ εὐσυνειδησίας ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Λέγεται ὅτι ἴσως ἀναβληθῇ ἐπὶ μῆνα ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς πρὸς τελείαν ἀνάρρωσιν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ὅστις—ἐὰν εἶνε ἀληθὲς—ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως παραστῇ αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ διὰ Βασιλικοῦ Λόγου προσφωνήσῃ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῆς πρώτης Βουλῆς μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιθυμία Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'. εἶνε ὄντως ἐπιθυμία βασιλικὴ, ἐθνικὴ, πατρικὴ, πατριωτική. Καὶ ἐὰν ὄντως τοῦτο εἶνε ἀληθὲς, ἠθέλομεν εὐχηθῇ ὅπως, εἰ δυνατὸν, πραγματοποιηθῇ αὕτη πρὸς χαρὰν καὶ τοῦ Ἄνακτος καὶ τῶν Βουλευτῶν καὶ τοῦ Λαοῦ.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τὸ βέβεβαιον εἶνε ὅτι ἡ Βουλὴ συνέρχεται. Ἡ δὲ σύγκλησις αὐτῆς, ἃς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ λύσῃ πολλὰ ζητήματα πολιτικὰ ἐκκρεμῆ, ἡ ἀβεβαιότης καὶ ἀμφιβολία τῶν ὁποίων κρατεῖ τὴν κοινὴν γνώμην εἰς ψυχολογικὴν κατάστασιν ὄχι καὶ τόσον εὐχάριστον.

Εἶνε πλέον ἢ ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐξεδήλωσε καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ λαοῦ εἶνε σεβαστή. Ἐνέκρινε τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἀπεδοκίμασε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Γούναρη. Ἑπομένως ὁ μὲν ἐκ Πατρῶν πολιτευτὴς ὀφείλει ν' ἀπέλθῃ τῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ ἐκ Κρήτης ἀνὴρ καλεῖται καὶ πάλιν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κράτους. Καὶ πρέπει οὕτω νὰ γίνουν τὰ πράγματα διὰ ν' ἀποκτήσωμεν Κυβέρνησιν ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, ἵνα ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν ἣν διαγράφει τὸ ἡμέτερον Πολίτευμα.

Ἀλλὰ λέγουν τινὲς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεχώρησε τῆς πολιτικῆς, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπίσημον τοιαύτην δήλωσιν αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κληθῇ οὗτος πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον νεωτέρα τούτου δήλωσις δὲν ἀνακαλέσῃ τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀπόφασιν. Λέγουν προσέτι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος διΐσταται πρὸς τὸ Στέμμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους. Ἀμφότεροι οἱ λόγοι οὗτοι εἰσὶν ἀληθεῖς καὶ σοβαροί. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐν καιρῷ θὰ σπεύσῃ νὰ διασκεδάσῃ αὐτούς. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἐτυμηγορία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ ὑποχρεώσῃ τοῦτον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν παλαίστραν, δεύτερον δὲ τὰ πολεμικὰ πράγματα μετεβλήθησαν καὶ ὁ ἐκ Χανίων πολιτευτὴς, πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιμένῃ ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀναμιχθῇ εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον. Ἴδωμεν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Ἀπὸ χρόνου πολλοῦ ἡ ἡμετέρα ἀτμήρης ναυτιλία χωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ ἅλματα προόδου, ἅτινα ἐξέπληξαν τοὺς φίλους μας καὶ ἐθάμβωσαν τοὺς ἐχθρούς μας. Ἀτμοπλοΐαι Ἑταιρεῖαι, πλούσιαι καὶ μεγάλαι, ἐκτελοῦσι τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν τῆς Χώρας μὲ ἐπιχειρήσεις καὶ ἐξωτερικῶν γραμμῶν. Ἰσχυρὸς ἐμπορικὸς στόλος περιαγάγει τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ἁπάσας τὰς ἀκτὰς τῆς Γῆς. Μέγιστα καὶ νεότευκτα ὑπερωκεάνεια διασχίζουν τοὺς ὠκεανοὺς καὶ πλέουν πρὸς τὸν νέον κόσμον ἐκ παραλλήλου πρὸς τοὺς κολοσσοὺς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Τιμὴ καὶ ἔπαινος εἰς τοὺς συντελεστὰς τοῦ μεγαλείου τούτου, τὸ ὁποῖον προσδίδει δόξαν καὶ γόητρον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιχείρησιν.

Πλὴν βάσκανος μοῖρα ἐφθόνησε τὸ τοιοῦτον μεγαλεῖον καὶ ἰδοὺ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία καταδιωκομένη. Μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐξασκοῦμεν λαθρεμπόριον πολέμου διὰ θαλάσσης ὑπὲρ τῆς Γερμανίας, οἱ φίλοι μας οἱ Ἄγγλοι, οἱ πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου τῶν λαῶν, χωρὶς ἀποδείξεις, χωρὶς γεγονότα, χωρὶς πράγματα, ἐνισχύοντα, τέλος πάντων κατά τι τὰς ὑπονοίας αὐτῶν, πλήττουν διὰ τῆς ἰσχύος των εἰς τὰ καίρια καὶ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν.

Τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε καὶ σκληρὸν καὶ ἄδικον. Διότι, ἐπὶ τέλους, ὄχι μόνον δὲν διακείμεθα ἐχθρικῶς πρὸς τὸν ἀγῶνα αὐτῆς, ἀλλὰ τοὐναντίον διατιθέμεθα εὐμενέστατα καὶ συμπαθῶς πρὸς αὐτήν. Καὶ ὅμως δὲν φθάνει ὅτι κατέχουσι νήσους ἑλληνικὰς ὡς ὁρμητήρια αὐτῶν, ἀλλὰ πλήττουσιν ἐπὶ πλέον καὶ τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν, ἥτις ἀποτελεῖ μέγιστον τῆς Χώρας ἡμῶν παράγοντα. Τόσον τὸ χειρότερον δὲ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐὰν εἶνε ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἕνεκεν ὑπολογισμῶν πολιτικῶν προέβη καθ' ἡμῶν εἰς τὸ βέβαιον αὐτῆς μέτρον.

Ἀφοῦ ὅλα τὰ οὐδέτερα Κράτη εἶνε ἐλεύθερα νὰ κανονίζουν κατ' ἰδίαν θέλησιν τὰ τοῦ οἴκου αὐτῶν, διατὶ ἡμεῖς θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ συμφέρον μας μὲ τὸν βρόγχον τοῦ καταδίκου εἰς τὸν τράχηλον; Διατὶ μᾶς πιέζουν; Ποία λογικὴ καὶ ποῖον δίκαιον ἐπιτρέπει τοῦτο; Πρέπει λοιπὸν ἑκόντες ἄκοντες νὰ ὑποστῶμεν τὰ δεινὰ τῆς Σερβίας καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ Βελγίου διὰ νὰ περιπλέουν ἀκαταδίωκτα τὰ πλοῖα ἀπὸ τὴν θαλασσοκράτειραν; Ἡ Ἀγγλία, ἥτις ὀρκίζεται ὅτι ἀνεμίχθη εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὸ Βέλγιον, διατὶ πιέζει, διατὶ καταδιώκει τὴν Ἑλλάδα; Χθὲς διένειμαν κατὰ χιλιάδας τὸν λόγον τοῦ Ἄγγλου Ὑπουργοῦ εἰς φυλλάδια διὰ ν' ἀποδείξουν τὴν συμπάθειαν τῆς Ἀλβιῶνος πρὸς τοὺς μικροὺς, σήμερον δὲ ὡς δήμιοι ζητοῦν νὰ μᾶς πνίξουν σφίγγοντες τὸν λαιμόν μας . . . . .

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΕΝ ΒΑΥΑΡΙΑ ΑΠΟΤΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΙΝΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΜΕΛΕΤΗ

ΚΥΡΟΥ ΒΑΡΔΑΚΑ

I

Ἡ ἐν Βαυαρίᾳ ἀπότισις τῶν κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινῶν.

Ἐν Γερμανίᾳ δὲν κατωρθώθη μέχρι τῆς στιγμῆς νὰ ψηφισθῇ εἰς δι' ὁλόκληρον τὴν αὐτοκρατορίαν ἰσχύων νόμος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν ποινῶν καὶ πρὸς διακανονισμὸν τῶν Φυλακῶν. Ἀπόπειραι πρὸς τοῦτο ἐγένοντο πολλαὶ καὶ δὴ ἡ κυριωτέρα ἐν ἔτει 1879. Τότε δηλαδὴ κατηρτίσθη Νομοσχέδιον κανονίζον λεπτομερέστατα πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινῶν καὶ τὸν διακανονισμὸν τῶν φυλακῶν, ἐν τούτοις διάφορα γεγονότα συνέτεινον εἰς τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ οὕτω, ὡς ἐλέχθη, ἡ Γερμανία ὡς κράτος στερεῖται ἐνιαίου νόμου ὡς πρὸς τὸ τόσης σπουδαιότητος θέμα τοῦτο. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ τις ὅτι ἐν Γερμανίᾳ ἐκτελοῦνται ὅλως αὐθαιρέτως αἱ ποιναὶ ἢ ὅτι οἱ κατάδικοι ἐγκλείονται εἰς τρώγλας καὶ δυσώδη οἰκήματα, ἵνα, ἐξερχόμενοι αὐτῶν κατόπιν, ἀποδῶσι περισσότερον ἐπιδλαβεῖς τῇ κοινωνίᾳ ἢ πρότερον. Τὸ ἀντίθετον τούτου συμβαίνει, τὸ δὲ νομοσχέδιον ἐκεῖνο τοῦ 1879, καίτοι μὴ καταστὰν νόμος τῆς αὐτοκρατορίας, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν Ὀργανισμῶν τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποτίσεως τῶν ποινῶν διὰ τὰ διάφορα ὁμόσπονδα κράτη. Ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν Βαυαρίαν τὸ

Βασιλ. Διάταγμα τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1907 τὸ κανονίζον τὴν ἐν Βαυαρίᾳ ἀπότισιν τῶν κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινῶν στηρίζεται ἐντελῶς ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω εἴρηται Νομοσχεδίου τοῦ 1879.

Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ δὴ ἀλληλαναιρούμεναι κρίσεις ἐξηνέχθησαν ὡς πρὸς τὸ ποία ἡ δικαιολογικὴ βάσις τῆς ποινῆς καὶ τίς ὁ σκοπός της. Καὶ ἄλλοι μὲν λέγουν ὅτι διὰ τῆς ποινῆς ζητεῖται ἡ ἱκανοποίησις τῆς κοινωνίας διὰ ἀνταποδόσεώς τοῦ κακοῦ (Γερμαν. ὅρος Vergeltúng) ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι διὰ τῆς ποινῆς σκοπεῖται ἡ ἐκπτόησις τῶν τρίτων, ἵνα μὴ διαπράττωσιν ἀδικήματα (Abschreckúng), ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουν, ὅτι ἡ ποινὴ δέον νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ ἁμαρτήσαντος (Pesserúng) ἢ τοὐλάχιστον νὰ καταστῇ ἀβλαβὴς τῇ κοινωνίᾳ (Unschädlichmachúng). Εἶνε φανερὸν, ὅτι αἱ γνῶμαι αὗται ἐκ διαφόρων ἀρχῶν ἔχουσαι τὴν ἀφετηρίαν των, θὰ ἤγαγον εἰς ὅλως διάφορα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν ἐν γένει ποινῶν, ἰδίως ὅμως ἐπὶ τῶν ποινῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν φυλακῶν. Καὶ τῷ ὄντι οἱ μὲν διακηρύττουν ὅτι ἀδίκως τὰ Κράτη ἐξοδεύουσιν τόσα ἑκατομμύρια πρὸς ἵδρυσιν καὶ διατήρησιν τόσων φιλανθρώπων, πολυτελῶν καὶ πολυδαπάνων φυλακῶν καὶ λέγουν ὅτι ἡ φιλανθρωπία ἔφθασεν μέχρι τοῦ σημείου νὰ γίνεται αἰτία πρὸς διάπραξιν ἀδικημάτων, οἱ δὲ ἄλλοι λέγουν ὅτι αἱ φυλακαὶ δέον νὰ ἱδρυθοῦν κατὰ τὸν μᾶλλον φιλάνθρωπον τρόπον, ἵνα οὕτω ἐπέλθῃ ριζικὴ βελτίωσις τῶν καταδίκων διὰ τῆς ὑγείας των, τῆς διανοητικῆς των ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἐργασίας. Οἱ Βαυαροὶ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς 20 Σεπτ. 1907, ἑπόμενοι τῇ θεωρίᾳ τῶν καθηγητῶν Adolph, Merkel καὶ R. Frank, ἐξ ἴσου ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τοὺς διαφόρους τῆς ποινῆς σκοποὺς καὶ δὴ Ἀνταπόδοσιν, Ἐκφοβισμὸν, Βελτίωσιν καὶ κατάστασιν ἀβλαβοῦς.

Τοῦτο δὲ καταφαίνεται τρανῶς ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐγένοντο πλεῖσται μεταβολαὶ εἰς τὰς Βαυαρικὰς φυλακάς. Ἀφ' ἑνὸς αἱ φυλακαὶ ἐν München, Würzburg, Wasserburg, Kaiserlautern, Sulzbach καὶ ἡ εἰρκτὴ ἐν Plassenbûrg περιέπεσαν, ὡς ἀντικείμεναι εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ χάριν τῆς ὑγείας τῶν καταδίκων εἰς ἀχρηστίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ μακρὰς συζητήσεις ἐν τῇ Βαυαρικῇ Βουλῇ κατὰ τὰ ἔτη 1903—1904, ἐψηφίσθη ἡ ἵδρυσις δύο λαμπροτάτων καὶ δαπανηροτάτων φυλακῶν, ὧν ἡ μία ἐν Landsberg (διὰ 550 φυλακισμένους) ἐστοίχισε 4 ἑκατομ. 930 χιλ. μάρκα καὶ ἡ ἄλλη ἐν Aichach (διὰ 500 φυλακισμένους) ἐστοίχισε 4 ἑκατ. 272 χιλ. μάρκα, πρὸς δὲ ἡ ἀνακαίνισις καὶ σχεδὸν ἐκ νέου ἀνέγερσις τῆς εἰρκτῆς ἐν Straubing. Ἡ ἵδρυσις τῶν τριῶν λαμπροτάτων τούτων κτιρίων ἐγένετο ἀπὸ τὸ 1905-1909 καὶ οὕτω ἡ Βαυαρία ἔχει 9 μὲν ἱδρύματα διὰ τοὺς εἰς φυλάκισιν καταδικασθέντας ἐν Anberg, Landsberg, Laufen, Lic tenaû, Nie lerschönenfeld, St. Georg Bayreuth, Zweibrücken, Nürnbery καὶ Ai hach, (ἐν Aichach εἶνε ἡ μόνη ἐν Βαυαρίᾳ φυλακὴ διὰ τὰς γυναῖκας καὶ χρησιμεύει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰρκτῆς καὶ φυλακίσεως δι' ὅλας ἐν γένει), 3 δὲ διὰ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδικασθέντας καὶ δὴ ἐν Ebrach, Kaisheim καὶ Straubing. Ὅλαι αἱ Βαυαρικαὶ φυλακαὶ ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς Πρωσσικὰς, ὅπου ἐπικρατεῖ ἀκόμη τὸ δυαδικὸν λεγόμενον σύστημα, δηλαδὴ αἱ μὲν ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἶνε αἱ καλλίτεραι, αἱ δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ἑκάστη φυλακὴ ἔχει τοὺς διευθυντάς της, ἐπιθεωρητὰς παρέδρους, ἰατρὸν, ἱερεῖς διδασκάλους, καὶ κατώτερον προσωπικόν.

Λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς νεωτέρας Βαυαρικὰς φυλακὰς (ἃς ὁ ἴδιος ἐπεσκέφθην κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐνταῦθα σπουδῶν μου), αἵτινες εἶνε κτισμέναι κατὰ τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα τοῦ καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα χωρισμοῦ (Γερμ. ὅρος Einzelhaft), διαθέτουν καὶ ὅμως 5—7 διαμερίσματα, ὧν ἕκαστον δύναται νὰ περιλάβῃ 3 ἢ 4 τὸ πολὺ φυλακισμένους, διὰ τοὺς καταδίκους ὧν ἡ ὑγεία δὲν ἐπιτρέπει τὴν τελείαν ἀπομόνωσιν, δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ τις τὸνσοφὸν συνδυασμὸν τῆς φιλανθρωπίας μετὰ τῆς πυστηρότητος καὶ τῆς ἐπιδιωκομένης βελτιώσεως τῶν καδίκων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἰδιαιτέρας δι' ἕκαστον τούτων διαίτης καὶ μερίμνης. (ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κενωθεισῶν δύο θέσεων ἐν τοῖς ἐνταῦθα σχολείοις τῶν θηλέων καὶ μιᾶς ἐν Ποσειδωνίᾳ καὶ προκειμένου προσεχῶς τὸ παρ' ἡμῖν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον νὰ ἐκλέξῃ τὰς διοριστέας Διδασκαλίσσας προσκαλοῦμεν τὰς βουλομένας νὰ διορισθῶσι τοιαύτας νὰ καταθέσωσιν ὡς τάχιστα ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ 1) Ἀναφορὰν περὶ διορισμοῦ, ἐν ᾗ νὰ ἀναφέρωνται λεπτομερῶς αἱ εἰδικαὶ ἐπιδόσεις καὶ ἡ δημοσία ἢ ἰδιωτικὴ ἢ οἰκοι ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ 2) Ἀντίγραφον τοῦ πτυχίου καὶ ἀντίγραφα πιστοποιητικῶν ἐπιδόσεως ἐν μαθήμασιν ἢ ἐν ξέναις γλώσσαις, ἂν κέκτηνται τοιαῦτα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ)

ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Οὕτως ἔληξε τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ πολέμου λήγοντος συγχρόνως καὶ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Τὰ ἔργα τοῦ τελευταίου τριμήνου οὐδαμῶς ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς μεγάλας ὑποσχέσεις, ἃς ἔδωκαν μετὰ παρρησίας καὶ κενοδοξίας ἀμφότερα τὰ διαμαχόμενα μέρη, εἰ δὲ καὶ ἡ Ἀντὰντ οὐδὲν κατώρθωσεν ἀπέναντι τῶν μεγάλων ὑποχρεώσεων, ἃς ἀνέλαβεν, ὅπως δαμάσῃ, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν γερμανικὸν κολοσσὸν καὶ ταπεινώσῃ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν τοῦ Καισαρισμοῦ μετὰ τῆς ἀτασθάλου Στρατοκρατίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνισχύρων κρατιδίων, ἅπερ ἑκάστοτε ὁ Δεσποτισμὸς καὶ ἡ αἰσχρὰ καπηλικὴ διπλωματία ἐπίεζε καὶ κατεδυνάστευε μέχρις ἀπογοητεύσεως καὶ πολιτικῆς αὐτοκτονίας. Καὶ ναὶ μὲν ἡ ἀγγλικὴ θαλασσοκρατία κατώρθωσε δύο μεγάλα καὶ πρωτοφανῆ ἔργα, τὸν ἀποκλεισμὸν μὲν τῶν γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν στόλων ἐντὸς τοῦ Κιέλου καὶ τῆς Πόλας μεθ' ὅλων τῶν ἐχθρικῶν παραλίων αὐτῶν, τὴν ἀδυναμίαν δὲ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν, ὅπερ μεθ' ὅλων τῶν ἀποικιῶν περιῆλθεν εἰς ἐχθρικὰς χεῖρας καὶ ἡ διπλῆ συμμαχία περιῆλθεν εἰς ἐμπορικὸν καὶ ἐν γένει ναυτικὸν ἀποκλεισμὸν μηδέποτε γενόμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἐξ ἀπόψεως τοιαύτης δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ δρᾶσις ὑπερηκόντισε τὰς προσδοκίας τῶν καλῶς γνωριζόντων ἐκ τῶν προτέρων ὁποία προσεδοκᾶτο ἡ ναυτικὴ αὐτῆς δρᾶσις, ὅσῳ δ' ἀτορᾶ τὴν διὰ τῶν ὑποβρυχίων γερμανικὴν δρᾶσιν, εἰ καὶ δὲν εἴμεθα σύμφωνοι πρὸς τοὺς γράφοντας, ὅτι ἡ δι' αὐτῶν δρᾶσις ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, διότι οὐδαμῶς ἀπαγορεύεται ἡ δι' αὐτῶν ἐπιθετικὴ ναυτικὴ δρᾶσις, ἀλλὰ μόνον, σημειωθήτω τοῦτο καλῶς, ἡ κατὰ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τορπίλλισις καὶ καταστροφὴ, εἰ καὶ δὲν εἶνε ἄνομος, θεωρεῖται ὅμως παρὰ τῶν καλῶς ἐκτιμώντων τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις βάρβαρος, ἐπονείδιστος καὶ ἀντιχριστιανική, καθ' ὅτι ὁ μὴ δυνάμενος νὰ κατάσχῃ τὸ πλοῖον καὶ σύρῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, δὲν δικαιοῦται νὰ φονεύῃ ἀνθρώπους ἀμάχους καὶ μακρὰν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀλλὰ τί δὲν εἴδομεν ἐν τῷ φονικωτάτῳ τούτῳ πολέμῳ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ὅπερ νὰ μὴ ἀντιδαίνῃ καὶ εἰς τοῦ παρελθόντος ἀκόμη τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις καὶ ἔτι μᾶλλον παλαιότερον, ὅτε τοιαῦται διεθνεῖς συνθῆκαι οὐδόλως ὑπῆρχον ; Καταπάτησις ἐδάφους οὐδετέρων κρατῶν, ἐκβίασις τῶν περὶ αὐτὰ οὐδετέρων ἡγεμόνων, βομβαρδισμοὶ δι' ἀεροπλοίων οὐδετέρων πόλεων, τορπιλλίσεις πλοίων οὐδετέρων κρατῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων, χρῆσις ἀπηγορευμένων φονικῶν μέσων καὶ ἐνὶ λόγῳ καταπάτησις παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου νόμου ὑπ' ἀνθρώπων λεγομένων χριστιανῶν καὶ θεωρουμένων ἀνεπτυγμένων καὶ μᾶλλον παντὸς ἄλλου πεπολιτισμένων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι συγχέουσί τινες τὸν πολιτισμὸν πρὸς τὰ ἀνθρώπινα ἔνστικτα τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ ἰδιώματα καὶ θεωροῦσι τὸν πεπολιτισμένον μεμορφωμένον καὶ ἠθικῶς ἀνεπτυγμένον, ἐκ τούτου δὲ ἀποροῦσιν ὅτι οἱ Γερμανοὶ ὄντες τοιοῦτοι πῶς ἔφθασαν μὲν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν βαρβαρότητος καὶ ἀπανθρωπίας, πῶς δὲ ἐλησμόνησαν τὰ ἠθικά τῆς μορφώσεώς των ἀξιώματα καὶ περιέπεσον εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο σημεῖον τῆς κακοηθείας, οὕτω δὲ σκεπτόμενοι κρίνουσιν οὐχὶ ἀτόπως, ὅτι ἡ διάνοια αὐτῶν παθοῦσά πως ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀπογνώσεως τῆς γενικῆς κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεως τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν συμφορῶν τῆς ὑπεροψίας καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ μετέστη εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν καὶ ἐξωλίσθησε μέχρι τοῦ σημείου τούτου καυχωμένη μᾶλλον δι' ὅσα πράττει, ἢ μεταμελουμένη δι' ὅσα κακὰ ἀπεργάζεται. Ὁ πόλεμος εἶναι ἀληθῶς τὸ κριτήριον τῆς πραγματικῆς ἑνὸς ἔθνους καταστάσεως, ὡς εἶνε ὁ οἶνος τῶν κεκρυμμένων στοχασμῶν τοῦ ἀνθρώπου, διότι λαὸς ζῶν ἐν εἰρήνῃ, ἀπολαμβάνων πάσης εὐμαρείας καὶ διάγων ἐν εὐδαιμονίᾳ, τιμώμενος παρὰ πάντων, παρ' οὐδενὸς φθονούμενος ἢ μισούμενος, μελετῶν, σπουδάζων, ἐμπορευόμενος, πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἰσχυρὸς, γενναῖος, ἀπολαμβάνων ἐν γένει τῶν τοῦ βίου ἀγαθῶν καὶ θεωρούμενος ἑνὶ λόγῳ εὐτυχής, δὲν δύναται νὰ φανῇ ἄλλως ἢ ὅτι πράγματι εἶνε μέγας, λάτρις τῶν ἐπιστημῶν, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ εὐσεβὴς χριστιανὸς, οὐδενὸς ἐπιθυμῶν τὴν οὐσίαν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ γενικῶς ἀγαθὰ, τοιοῦτος δ' ἦτο ὁ γερμανικὸς μέχρι σήμερον θαυμαζόμενος καὶ ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων. Μόλις ὅμως ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ ὑπεροψία ὑπεισῆλθον εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, μετετράπη εἰς βίαιον καὶ δυνάστικὸν κατὰ παντὸς πρὸ αὐτοῦ εὑρισκομένου, κατεπάτησε τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον, ἐκ δὲ τῆς ἀνομίας ταύτης ἠσέβησεν ἔτι μᾶλλον περιφρονήσας τὸ θεῖον δίκαιον καὶ ἀνομήσας ὡς ὁ μᾶλλον ἀγενὴς, βάρβαρος καὶ ἀντιχριστιανικὸς λαὸς, ἔδειξε τὴν πρώσην αὐτοῦ καταγωγὴν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Ἰότθοι τῶν προγενεστέρων χρόνων δὲν ἀφῆκαν μόνον ἴχνη τῆς διαβάσεως αὐτῶν, τέχνης καὶ μορφῆς γραμμάτων καὶ ρυθμῶν παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἀπογόνους, οἵτινες ἐν πολέμῳ ἀνεφάνησαν ἀντάξιοι ἐκείνων κατὰ τὴν σκληρότητα, τὴν βίαν καὶ τὴν ἐκδίκησιν. Ἄρα δὲν εἶναι ἀπαραίτητον τοῦ λεγομένου πολιτισμοῦ συνακολούθημα ἡ ἔντιμος ἐν τῷ πολέμῳ στάσις ἔθνους τινος, παραδείγματα δ' ἔχει ἄφθονα τούτου ἡ ἱστορία καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς καὶ Βυζαντίνοις χρόνοις, διότι ὁ μεσαίων καὶ οἱ νεώτεροι χρόνοι πολλὰ τοιαῦτα ἀναγράφουσι γεγονότα, δι' ὧν καταφαίνεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος προαγόμενος εἰς τὸν πολιτισμὸν ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ ἐπαναστάσεως γίνεται τῶν θηρίων θηριωδέστερος καὶ μανιωδέστερος τῶν ταύρων, οἱ δὲ ἐλπίζοντες διόρθωσιν ἐν τῷ μέλλοντι τοιούτων ἐλαττωμάτων ἀνθρωπίνων ἀποδείκνυνται ἀγνοοῦντες τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν καὶ συζητοῦσιν ἐν εἰρήνῃ πολεμικὰ καὶ στασιώδη ζητήματα, ἀναγόμενα εἰς τὴν ζωϊκὴν τοῦ ἀνθρώπου ὕπαρξιν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν.

(ἀκολουθεῖ)

Α. Κ. Φ.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Γάλλων

Χθὲς τὸ καθ' ἡμᾶς Γαλλικὸν Προξενεῖον ἤγε τὴν ἐπέτειον ἐθνικὴν τῶν Γάλλων ἑορτὴν, τὴν ἐπέτειον τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης, τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην ἐπέτειον, καθ' ἣν, εἰς τὰς χαλκὰς τῆς ἱστορίας δέλτους, ἀνέγραφεν ἀνεξιτήλοις γράμμασιν ἡ λαϊκὴ ὀργὴ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα ὅμως σήμερον φεῦ ! παραγνωρίζονται παρ' ὅλων καὶ παρ' αὐτῶν οἵτινες τότε ἐγένοντο οἱ διαπρύσιοι αὐτῶν κήρυκες. Ὁ Κος Πρόξενος ἐδέχθη καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν τὰ συγχαρητήρια τοῦ τε κ. Δημάρχου Ἑρμουπόλεως, ὅλων ἐν γένει τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰς φίλας τῇ Γαλλίᾳ δυνάμεις συναδέλφων του καὶ πλείστων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πόλεων πολιτῶν. Ἅπαντα τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ καταστήματα, λόγῳ τιμῆς, εἶχον ἐπηρμένας τὰς σημαίας των καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Δωρεὰ μεγάλου κώδωνος ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Λαδοπούλου

Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης κ. Ἐμμανουὴλ Λαδόπουλος πρὸ τριῶν καὶ πλέον μηνῶν ἀνέλαβεν ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν κατασκευὴν μεγάλου κώδωνος διὰ τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν καθολικῶν Ἄνω Σύρου. Ὁ κώδων οὗτος, βάρους 420 ὀ-

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . .	Δραχ.	10.
» ἑξάμηνος . . .	»	5.
Ἐν Ἀθήναις ᾗ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	12.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . .	Φρ.	14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι: Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

κάδων, κατεσκευάσθη εἰς τὰ χυτήρια τοῦ Νεωρίου Σύρου, πρό τινων δὲ ἡμερῶν ἐκομίσθη εἰς τὴν ἄνω πόλιν καὶ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ εἰρημένου ναοῦ. Ὁ Παν. Ἐπίσκοπος τῶν καθολικῶν κ. Α. Μακρυωνίτης, κατελθὼν εἰς Ἑρμούπολιν ηὐχαρίστησε τὸν δωρητὴν κ. Λαδόπουλον, ὅστις δι' ὡραίας ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Α. Π. προσέφερε τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς τὴν Μητρόπολιν Σύρου. Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Σύριοι εὐγνωμονοῦν ἀπείρως τὸν συμπαθῆ συμπολίτην, ὅστις διὰ τῆς εὐσεβείας καὶ γενναιοδωρίας αὐτοῦ ἐπλήρωσεν ἀνάγκην ἀπόλυτον τοῦ εἰρημένου ναοῦ. Καὶ τὸ «Βῆμα» συγχαίρει τὸν κ. Λαδόπουλον διὰ τὴν δωρεὰν ταύτην.

Ἡ ἐν Μάννᾳ Πανήγυρις

Μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπρεπείας ἑόρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ Πανήγυριν ὁ κατὰ τὴν θέσιν «Μάννα» Ἱ. Ναὸς τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων. Κόσμος ἄπειρος προσῆλθεν ἐξ εὐλαβείας, ὅστις ἔτυχε δαψιλῶν περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν φιλοτίμων Ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ οὗς καὶ συγχαίρομεν εὐχόμενοι «καὶ τοῦ χρόνου».

Ἑορτὴ Βυρσοδεψοεργατῶν

Μετὰ μεγαλοπρεπείας ἑόρτασε χθὲς τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, τὸ κάλλιστον παρ' ἡμῖν Σωματεῖον τῶν Βυρσοδεψοεργατῶν, διὰ τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας μετ' ἀρτοκλασίας ἐν τῷ κατὰ τὴν θέσιν «Πηγὴ» Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, ὡς καὶ δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς θείας λειτουργίας, ἡγουμένης τῆς Μουσικῆς καὶ τῶν Λαβάρων κατῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ἐργατ. Κέντρου, ἔνθα προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ διάφορα. Τῷ καλῷ τούτῳ Συνδέσμῳ εὐχόμεθα ἵνα ἐπὶ μήκιστον ἄγει τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ Πανήγυριν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Μετὰ δεκαήμερον περίπου ἐν Ἀθήναις διαμονὴν χάριν ὑπηρεσιακῶν λόγων ἐπανέκαμψε προχθὲς ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης μας κ. Γ. Παρασκευόπουλος.

— Ἀπῆλθε προχθὲς εἰς Ἀθήνας ὁ λαοφιλὴς Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Κωνσταντῖνος Καλομενόπουλος.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ τῶν λουτρῶν ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Βελισσαρόπουλος ἐργοστασιάρχης καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

— Ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς Ἀθήνας δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἀγαπητὸς καὶ ἄριστος ἐπιστήμων ὀδοντοϊατρὸς κ. Γαετᾶνος Τσερτίνης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του κ. Στέλλας καὶ τῆς μικρᾶς θυγατρός του Ρένας.

— Ἐπανέκαμψε προχθὲς ἐκ τῶν λουτρῶν Αἰδηψοῦ, ἔνθα πρὸ μηνὸς μετέβη, ὁ παρ' ἡμῖν μεγαλέμπορος, δρῶν μέλος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ὀρφονοτροφείου τῶν Ἀρρένων καὶ Ταμίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου κ. Κωνσταντῖνος Χαραλαμπίδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.

— Ἀφίκετο ὁ ἀξιότιμος κ. Ἄγγελος Παπαζαχαρίου, βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, γυναικάδελφος τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας κ. κ. Σαμίων.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἀγαπητὸς κ. Ν. Ἀλεξάνδρου ἀσφαλιστὴς καὶ παραγγελιοδόχος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ τῶν χαριτωμένων θυγατρίων του.

— Ἀπῆλθον προχθὲς εἰς Αἰδηψὸν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βόλον αἱ ἀξιότιμοι δεσποινίδες Ἀδελφαὶ Πάντου.

— Ὁ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Νομαρχίᾳ λίαν εὐδοκίμως πρὸ πολλοῦ ὑπηρετῶν καὶ εἰς γραμματέα Α΄. τάξεως πάνυ δικαίως προαχθεὶς ἐσχάτως ἱκανότατος διοικητικὸς ὑπάλληλος κ. Β. Σβολόπουλος, ἀνεχώρησε χθὲς μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Μιτυλήνην νέαν θέσιν του.

— Ἀφίκετο τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Ἔθνος» κ. Θ. Δ. Τριγωνίδης, ὅστις καὶ θὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας ἐνταῦθα, ἵνα ἐξετάζων καὶ ἰδίοις ὄμμασιν ἀντιλαμβανόμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν μας ἀποστέλλει ἐντεῦθεν ἀνταποκρίσεις πρὸς τὴν ἄνω ἐφημερίδα.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ τριμήνου ἀποβιώσαντος σεβαστοῦ συμπολίτου μας ***Θεοδώρου Παγκάλου*** ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο παρέστη κόσμος πολὺς πάσης τάξεως, εὐγνωμονοῦν διὰ τὰς μεγάλας καὶ πολλαπλᾶς ὑπὲρ τῶν Ναῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῆς πόλεώς μας ἀγαθοεργίας, τὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεταστάντος γενομένας ὑπὸ τῆς ἀξιοτίμου ἀδελφῆς του Κυρίας Εὐγενείας Π. Σαμίου καὶ τῶν ἀξιοτίμων υἱῶν της κ. κ. Εὐαγγέλου καὶ Σωτηρίου.

— Ἐν μεγίστῃ συρροῇ πλήθους ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τεσσαρακονθήμερον Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντος ἀγαπητοῦ συμπολίτου μας ***Ἰωάννου Δασκαλάκη*** καπνεμπόρου. Πλεῖστοι στέφανοι εἶχον κατατεθῆ ἐπὶ τοῦ κενοταφίου παρά τε τῆς οἰκογενείας του, τῶν φίλων του καὶ τῶν ἐργατῶν του. Ὅλος δὲ ὁ παριστάμενος κόσμος μετὰ συγκινήσεως συνελλυπήθη τὴν βαρυαλγοῦσαν σύζυγον, τὴν συμπαθῆ θυγατέρα του καὶ τοὺς ἀξιοτίμους υἱούς του διὰ τὴν δεινὴν ταύτην ἀπώλειάν των.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΟΥΖΟΣ

Εἰς τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης ἀπέθανε πρό τινων ἡμερῶν σεβαστὸς καὶ χρηστὸς ἀνήρ, ὁ μεγαλέμπορος καὶ βιομήχανος **Γεώργιος Ι. Καρούζος**, διακριθεὶς καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας αὐτοῦ ἀρετάς.

Ὁ μεταστὰς ἀφ' ἡμῶν ἀνὴρ ἐξετιμᾶτο μεγάλως παρὰ πάντων, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἐντιμότητα αὐτοῦ ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾶ τὰς συναλλαγὰς τῶν ἐπιχειρήσεών του ἀλλὰ καὶ τὸν καθόλου αὐτοῦ βίον.

Ὁ θάνατός του ἐλύπησε πάντας τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ καὶ ὅλους τοὺς γνωρίσαντας αὐτόν, τοῦτο δὲ κατεδείχθη κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος ἣν ἠκολούθησεν ἄπειρον πλῆθος κόσμου καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν κατετέθησαν πολλοὶ καὶ βαρύτιμοι στέφανοι εἰς ἔνδειξιν ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν μεταστάντα.

Τὸ «Βῆμα» ἀπευθύνει ἐγκάρδια συλλυπητήρια εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς καὶ εὔχεται ἵνα ὁ Θεὸς κατατάξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ θανόντος ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἀριθ. 10.619.

Δηλοποίησις δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ φορτηγίδων.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πειραιῶς Κωνσταντῖνος Ν. Παπαδόπουλος κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

Λαβὼν ὑπ' ὄψει

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 482 ἐνεστῶτος ἔτους ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δι' ἧς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐδέχθη τὴν ἀπὸ ὀγδόης Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους αἴτησιν τῆς Μαρίνας χήρας Σταμ. Μαύρου κατοίκου Ἑρμουπόλεως ὡς ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν πατρὸς καὶ μητρὸς ἐγγόνων της Ἀγγελικῆς, Μιχαὴλ καὶ Μαρίας τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ πατρός των Παναγιώτου Κατσιμαντῆ ἐπεκύρωσε τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 69 τῆς 8ης Ἰουνίου 1915 ἐκθέσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἑρμουπόλεως καταρτισθὲν διάσκεμμα τῶν ἀνηλίκων καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν αἰτοῦσαν τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν τῶν ἐν τῷ διασκέμματι φορτηγίδων καὶ 2) Τὴν ἀπὸ εἰκοστῆς ἕκτης 26ης Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους αἴτησιν πρός με τοῦ Ἡρακλέους Κατσιμαντῆ πληρεξουσίου τῆς αἰτούσης Μαρίνας χήρας Στ. Μαύρου ὑπὸ τὴν ἄνω ἰδιότητά της.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴν δωδεκάτην 12 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκπλειστηριασθήσονται ἐνταῦθα καὶ ἐνώπιόν μου, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν ἤτοι ἔξωθι τοῦ καφφενείου τοῦ Ἰω. Σεκούρη, ἰδιοκτησία Χ. Σαρεγγέλα, κειμένου δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν Ὁμήρου καὶ ἔναντι τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους, αἱ ἑξῆς φορτηγίδες τῶν εἰρημένων ἀνηλίκων ὀρφανῶν τοῦ Παναγ. Κατσιμαντῆ, ὧν ἡ ἐκποίησις διετάχθη διὰ τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως ἤτοι 1) μία φορτηγὶς ὀνόματι «Ἀγγελικὴ» χωρητικότητος ἐπισήμων κόρων 40 καὶ 90 ο)ο νηϊολογημένην ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ὑπ' αὔξοντ' ἀριθ. 782. 2) Τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου ἑτέρας φορτηγίδος ὀνόματι «Μαρία» χωρητικότητος ἐπισήμων κόρων 28 καὶ 15 ο)ο νηϊολογημένης ἐνταῦθα ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 207. 3) Τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου ὁμοίας φορτηγίδος ὀνόματι «Ἑλένη» χωρητικότητος ἐπισήμων κόρων 41 καὶ 81 ο)ο νηϊολογημένης ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ὑπ' αὔξοντ' ἀριθ. 208 καὶ 4) ἐπίσης τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιτέρου ἑτέρας φορτηγίδος ὀνόματι «Γολιὰθ» χωρητικότητος ἐπισήμων κόρων 58 καὶ 96 ο)ο καταγεγραμμένης καὶ ταύτης εἰς τὸ νηϊολόγιον τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 210. Ὅτι πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεως, ὅπως χρησιμεύσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸ ἐλάχιστον ὅριον τοῦ τιμήματος ἤτοι διὰ τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν τριῶν φορτηγίδων ὑπὸ τὰ ὀνόματα «Ἑλένη», «Γολιὰθ» καὶ «Μαρία» δραχμαὶ δύο χιλιάδες διακόσιαι πεντήκοντα 2250 δι' ἑκάστην καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν ἑτέραν φορτηγίδα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀγγελικὴ» κατ' ἐλάχιστον ὅριον δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων 4000. Ἵνα γείνῃ δεκτὸς πᾶς τις κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν καὶ πλειοδοτήσῃ ὀφείλει νὰ καταθέσῃ παρ' ἐμοὶ λόγῳ ἐγγυήσεως δραχμὰς χιλίας 1000, ὁ δὲ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταβάλῃ πρὸς τὴν ἐπίτροπον τῶν ἀνηλίκων τὸ ἐκπλειστηριάσμα ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Ὅτι ἡ κατακύρωσις μιᾶς ἑκάστης φορτηγίδος ἢ ἁπάντων ὁμοῦ γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος συμφώνως τῷ Νόμῳ. Καλοῦνται ὅθεν οἱ ἀγορασταὶ ὅπως προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι. Παραγγέλλεται δὲ πᾶς ἁρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφα τῆς παρούσης ὅπου ὁ Νόμος ὁρίζει καὶ ἐνεργήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας τοιχοκολλήσεις καὶ διακηρύξεις. Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Χρονογράφος» καὶ διά τινος τῶν ἐν Σύρῳ ἐφημερίδων. — Ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην 26ην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους, ἡμέραν Παρασκευήν, ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Τσαμαδοῦ, ἰδιοκτησία τῶν ἀδελφῶν Ἀλκ. καὶ Κωνστ. Κυδωνάκη, ὑπεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη παρ' ἐμοῦ νομίμως.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πειραιῶς
(Τ. Σ.) Κ. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. — Πειραιεὺς αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πειραιῶς
(Τ. Σ.) Κ. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΤΕΡΕΣ!..
ΔΙΑ ΤΑΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΣΑΣ

Κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 15 ἐτῶν αἱ νεάνιδες οὐχὶ σπανίως μαραίνονται. Τὰ ὡραῖα χρώματα τῶν ὠαρείων, ἡ ἔκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ ρόδινον χρῶμα τῶν χειλέων ἡ ὀξύτης τοῦ πνεύματος καὶ ἡ εὐφυΐα τὰς ἐγκαταλείπουν. Καθίστανται ῥάθυμοι, εὐερέθιστοι, ὑποφέρουσιν ἐξ ἡμικρανιῶν, ἔχουν τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιθνοὺς καὶ εἶναι διὰ τὰς ἀνησύχους μητέρας των, μία ἀνεξάντλητος πηγὴ ἀνησυχιῶν, Διατί ἡ ἀλλαγὴ αὕτη; Ποῖον εἶνε ἐκεῖνο ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐπαταρέῃ εἰς τὴν θυγατέρα μου τὴν ὑγείαν; Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἐπέρχονται εἰς τὸν καταπεπονημένον ἐγκέφαλον τῆς μητρός. Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς πτωχείας τοῦ αἵματος, ἐκ τῆς ἀναιμίας καὶ ἐὰν ἓν φάρμακον δραστήριον ἐν χρησιμοποιηθῇ ἀμέσως, ἡ φθίσις δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀναφανῇ, Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας, Ἡ περίπτωσις εἶνε ἀναμφιβόλως σοβαρὰ, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐστερημένη φαρμάκου, διότι τὰ Καταπότια Πίνκ θεραπεύουσιν ἐτησίως χιλιάδας περιπτώσεις ἀναιμίας. Ἀποδείξεις τῆς δραστικότητος τῶν Καταποτίων Πίνκ ὑπάρχουν ἀνερίθμητοι

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διεκρίνῃς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελόπουλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ πὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

H. DEMETRIADES & Cº

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND)

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : DEMETRIADES GLASGOW

ΜΕΣΙΤΑΙ

Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικῶν, ἱστιοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων.

Ἀριθμὸς 17198.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ἐπιστεύσει τοῦ Δημητρίου Ἐμ. Κυπραίου ἰατροῦ κατοίκου Μήλου δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ Χαραλάμπους Καβαλιέρου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 143 τοῦ 1911 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου, τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 813 τοῦ 1910 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 663 τοῦ 1912 ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1909 πρακτικοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κεφάλαιον δραχμὰς 704, τόκους δεδουλευμένους ἔξοδα δικαστικὰ καὶ ἔξοδα ἐπιταγῶν ἐν συνόλῳ δραχμὰς 1517 ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 484 ἐνεστῶτος ἔτους κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Τσιριγώτου καὶ θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου τὴν 5 ἑπομένου μηνὸς Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐν Πλάκᾳ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου ἔξωθεν τοῦ καφφενείου Ἰωάννου Καραμίτσου συνήθει τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν τὰ ἑξῆς κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Χαραλάμπους Καβαλιέρου ἤτοι 1) μία ἰσόγαιος οἰκία ἐξ ἑπτὰ χωρισμάτων μὲ αὐλήν, φοῦρνον, δύο ὑδροδεξαμενὰς, δύο πεζούλια, μάνδρας, ἀγυρῶνα καὶ μίαν συκῆν κειμένη ἐν τῷ χωρίῳ Τριοβασάλῳ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Δήμου Μήλου συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Μαργαρίτας Μωραΐτου, Γεωργίου καὶ Ἰακώβου Καβαλιέρου καὶ δρόμον δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας (2000), 2) τὸ ἓν τέταρτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἑνὸς ἐλαιοφύτου μιᾶς ζευγαριᾶς κειμένου κατὰ τὴν θέσιν Μερτινι ἐμπεριέχοντος 26 ἐλαιόδενδρα, 7 συκᾶς καὶ μίαν ἀχλαδέαν πλησίον ἰδιοκτησιῶν κληρονόμων Φραγκιᾶ Γεννηδοπούλου, Γεωργίου Κομμάρη, Ἰωάννου Βαμβακάρη καὶ δρόμον ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

3) Τὸ ἓν τέταρτον ἐπίσης ἑνὸς ἀγροῦ μιᾶς ζευγαριᾶς ἐμπεριέχοντος μίαν συκῆν καὶ δύο δεξαμενὰς κειμένου ἐν τῷ χωρίῳ Τριοβασάλῳ καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Γεωργίου Ἀλεξίου, Ἰωάννου Βελετῆ καὶ δρόμον ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς τριακοσίας (300).

4) Τὸ ἓν τέταρτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ χέρσου ἐκτάσεως ἓξ περίπου ζευγαριῶν κειμένου κατὰ τὴν θέσιν Ἅγιος Κωνσταντῖνος πλησίον ἰδιοκτησιῶν κληρονόμων Ἰωάννου Καβαλιέρου καὶ Γεωργίου Νίνου ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς ἑκατὸν (100).

5) Τὸ ἓν τέταρτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ χέρσου ἐκτάσεως δύο ζευγαριῶν κειμένου κατὰ τὴν θέσιν Ἀγρέλια Δήμου Μήλου πλησίον ἰδιοκτησιῶν κληρονόμων Γεωργίου Καβαλιέρου, Ἀρτεμίου Καβαλιέρου καὶ Ἀντωνίου Καβαλιέρου ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς τριάκοντα (30).

6) Τὸ ἓν τέταρτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἑνὸς ἐλαιοφύτου ἐμπεριέχοντος 20 ἐλαιόδενδρα ἐκτάσεως μιᾶς ζευγαριᾶς κειμένου κατὰ τὴν θέσιν Κόμμα Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Γεωργίου Μαυρογιάννη, Φραγκιᾶ Καβαλιέρου καὶ μὲ ξηροτόπαρον ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς πεντήκοντα (50).

καὶ 7) ἕνα ἀγρὸν ὁλοκλήρου ἐκτάσεως μιᾶς καὶ ἡμισείας ζευγαριᾶς κειμένου κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμιὸν Δήμου Μήλου καὶ συνορευόμενον γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Πουλάκη, Ἀντωνίου Νίνου, κληρονόμων Μαργαρίτας Μωραΐτου καὶ δρόμον δημοσίου ἐκτιμηθέντα διὰ δραχμὰς τριακοσίας (300). Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος διὰ μὲν τὸ πρῶτον κτῆμα δραχμαὶ 700 διὰ τὸ δεύτερον δραχμαὶ 50 διὰ τὸ τρίτον 100 διὰ τὸ τέταρτον 37 διὰ τὸ πέμπτον 10 διὰ τὸ ἕκτον 17 καὶ διὰ τὸ ἕβδομον δραχμαὶ 100 ἤτοι δι' ὅλα ὁμοῦ δραχμαὶ 1014. Ἡ κατακύρωσις γεννήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τοῖς μετρητοῖς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Μήλου. Τὸ δὲ φερέγγυον τοῦ πλειοδότου εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου.

Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Μήλῳ καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν Πλάκᾳ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου, κάτωθι τῆς οἰκίας καὶ κατοικίας μου σήμερον τὴν 7 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1915.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Μήλου
Ἰωάννης Νοστράκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐν Μήλῳ αὐθημερόν.
Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου
Ἰω. Νοστράκης

Ἀριθμὸς 16.367

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Τὴν δωδεκάτην (12) Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1915 ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν τῷ χωρίῳ «Ὠλίαρος ἢ Ἀντίπαρος» τῆς νήσου Ἀντιπάρου τῆς Κοινότητος Ἀντιπάρου, ἔξωθι τοῦ καφφενείου Ἀντωνίου Φαρουπου, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Π. Σαρρῆ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 146 τῆς δευτέρας Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους προγράμματι δηλοποιήσεως ἡμέρας πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Χρήστου Γ. Παντζοπούλου, πλειστηριασθήσονται ἀναγκαστικῶς ἐπισπευδόντων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν Ἰακώβου Π. Κυπραίου Σχολάρχου διαμένοντος ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἐν Μυκόνῳ, Νικολάου Π. Κυπραίου ἰατροῦ, κατοίκων Πάρου καὶ Ἀναστασίου Π. Κυπραίου κτηματίου, κατοίκου Ἀντιπάρου καὶ ὡς ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀδελφῆς των Κατινας συζύγου Δημητρίου Μυλωνᾶ κατοίκου Ἀντιπάρου, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145 τῆς εἰκοστῆς ἐννάτης Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἰδίου δικαστικοῦ κλητῆρος κατασχεθέντα κτήματα τῆς ἀποθανούσης ὀφειλετρίας Εἰρήνης Π. Πέρρου Ἀποκότου, κατοίκου ποτὲ Ἀντιπάρου, ἀνήκοντα ἤδη εἰς τὴν Μαρούσαν Ι. Τριανταφύλλου καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ματθαίου Μ. Μαούνη ὡς δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου ἀντιπροσωπευόμενα ἀνήλικα ὀρφανὰ πατρὸς καὶ μητρὸς Βασίλειον, Ἰωάννην, Κωνσταντῖνον καὶ Ἐμμανουὴλ Π. Ἀποκότου τέκνα καὶ κληρονόμους τῆς ἀποθανούσης πρωτοφειλέτιδος μητρὸς των Εἰρήνης Π. Ἀποκότου, κατοίκους Ἀντιπάρου: 1) Μία ἄμπελος κειμένη κατὰ τὴν θέσιν «Ἁγία Κυριακὴ» τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Ἀντιπάρου, ἐκτάσεως τριῶν περίπου ζευγαριῶν, ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν τριακοσίων (300). 2) Εἰς ἀγρὸς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν «Τουρκοβοῦνι» τῆς ἰδίας Κοινότητος, ἐκτάσεως δέκα περίπου ζευγαριῶν ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150). 3) Ἕτερος ἀγρὸς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν «Καλοῦδι» τῆς ἰδίας Κοινότητος, ἐκτάσεως μιᾶς ζευγαριᾶς, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν ἑξήκοντα (60) καὶ 4) Μία οἰκία μετὰ βουστασίων καὶ ἐν γενει τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς κειμένη κατὰ τὴν θέσιν «Ἀρνατᾶς» τοῦ χωρίου Ἀντιπάρου τῆς ἰδίας Κοινότητος, ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν ἐνακοσίων (900), κείμενα ἅπαντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Ἀντιπάρου τοῦ πρώην δήμου Πάρου καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς, ὡς πρώτην προσφορὰν προτέφερε τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐκτιμήσεως.

Δικαιοῦνται δὲ οἱ ἐπισπεύδοντες πιστωταὶ λαμβάνειν, συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ, δραχμὰς ἐν ὅλῳ τριακοσίας ἑξήκοντα τέσσαρας (364) πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 9.692 τοῦ 1906 δανειστικοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ συμβολαίου ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Συμβολαιογράφου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 10.841 ἐγχωρητηρίου συμβολαίου ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Συμβολαιογράφου, ἐντόκως ἀπὸ τῆς καινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχόμενος τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας θέλει λήξει τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τῆς μεσημβρίας ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Τὸ φερέγγυον τοῦ πλειοδότου εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου, σήμερον τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ (21) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου (1915) ἔτους, ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» οἰκίᾳ τῆς συζύγου μου Ἑλένης Φ. Σαρρῆ κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Φέρεγγυον ἢ μὴ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου. Οἱ τελευταῖοι ὑπερθεματισταὶ ὀφείλουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσωσι τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον Ταμεῖον Νάξου καὶ μοὶ παραδώσωσι τὰ οἰκεῖα γραμμάτια συμφώνως τῷ Νόμῳ ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος των.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου
(Τ.Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Π. ΣΑΡΡΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.—Ἐν Πάρῳ αὐθημερόν.
Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου
(Τ.Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Π. ΣΑΡΡΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :
ΑΘΗΝΑΓΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῃ.

Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Ἀμισσῷ,

Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Ζαγαζίκ.

Ἐν Λονδίνῳ : 122 Fenchurch Street),

Ἐν Κύπρῳ : Λεμεσῷ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπωνιὲ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Σ. Εὐγενίδης, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. δὲ Νεφλίζ, Ε. Ροδοκανάκης, Κ. Βερούγκ, Λ. Ζαρίφης.

Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι: προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγας, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει χαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς δια τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHÈQUES) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους

Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ & ΑΔΕΛΦΟΣ

105—107—109 Ἑρμοῦ Ἀθῆναι.

Εἴδη πολυτελείας
Ὑφάσματα
Ἐργοστάσιον Γυναικείων Φορεμάτων
Ζακέτες Πλεκτὲς
Ὑποκαμισάκια Ἕτοιμα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν τῷ χωρίῳ «Μάννα» εὐρύχωρος οἰκία τοῦ κ. Ἰωάννου Γαΐτη, περιέχουσα κῆπον, ὕδωρ ἄφθονον καὶ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ.